

Załącznik

do uchwały Nr V/18/101/2016

Rady Powiatu Ciechanowskiego

z dnia 28 listopada 2016 r.

Z A W I A D O M I E N I E

o sposobie rozpatrzenia skargi A.K. na działalność Starosty Ciechanowskiego w sprawie beczynności w zakresie „odzyskania niezapłaconych podatków” od wydobywanych kopalin w Cichawach gmina Sońsk oraz beczynności w sprawie wystąpienia „z tzw. roszczeniem niezpełnym wobec właścicieli zabytkowego 7-hektarowego parku w Ślubowie gm. Sońsk”

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt 4) w zw. z pkt 2), art. 231, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1, art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2016 r., poz. 23 ze zm.),
- 2) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U z 2015 r., poz. 1774 ze zm.),
- 3) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U z 2016 r., poz. 1131),
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U Nr 5, poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 7 listopada 2016 r. z uzupełnieniem na wezwanie Przewodniczącego Rady Powiatu, z dnia 15 listopada 2016 r., do Rady Powiatu Ciechanowskiego wpłynęła drogą mailową skarga A.K. na działalność Starosty Ciechanowskiego w sprawie beczynności w zakresie „odzyskania niezapłaconych podatków” od wydobywanych kopalin w Cichawach gmina Sońsk oraz beczynności w sprawie wystąpienia „z tzw. roszczeniem niezpełnym wobec właścicieli zabytkowego 7-hektarowego parku w Ślubowie gm. Sońsk” .

W zakresie pierwszego zarzutu osoba skarżąca podnosi, że Starosta Ciechanowski nie podjął „działań umożliwiających Skarbowi Państwa

odzyskanie niezapłaconych podatków od działalności prowadzonej przez ponad 10 lat w Cichawach gm. Sońsk a polegającej na wydobywaniu ogromnych ilości kopalin – bez zezwolenia”. Jeżeli Starosta Ciechanowski jest niewłaściwy w sprawie to powinien zdaniem skarżącego na podstawie art. 243 kpa przekazać jego „wniosek” właściwemu organowi. Skarżący uważa, że Starosta poprzez „uchylenie się od ujawnienia swojego stanowiska w sprawie oraz ujawnienia podstaw do takiego a nie innego stanowiska” ukrywa przestępstwo popełnione w Cichawach.

W swoim pierwszym wystąpieniu z dnia 7 listopada 2016 r. skarżący wbrew twierdzeniu zawartemu w uzupełnieniu skargi, nie zawarł żadnego wniosku w rozumieniu art. 241 kpa, stąd brak było podstaw do przekazania wniosku, którego nie było na podstawie art. 243 kpa do właściwego organu, tj. Okręgowego Urzędu Górniczego w Warszawie. O tym, że pismo jest skargą a nie wnioskiem świadczyło nie tylko zawarte w nim żądanie „Przekazuję te kwestie w formie skargi do rozpatrzenia przez Radę Powiatu”(wyrażenie podkreślone w skardze), ale również sama treść wskazująca na niezadowolenie autora z niezajęcia przez Starostę Ciechanowskiego stanowiska „co do wieloletniego wydobywania kopalin, bez zezwolenia, w miejscowości Cichawy”, co świadczy zdaniem autora skargi o braku dbałości o interes Skarbu Państwa. W myśl art. 222 kpa o tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.

Art. 227 kpa przesądza, że przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Niezgodne ze stanem faktycznym jest więc twierdzenie skarżącego, że jego wniosek nie został przekazany do właściwego organu.

Odnosząc się do kwestii żądania zajęcia przez Starostę Ciechanowskiego stanowiska w sprawie nielegalnego wydobywania kopalin, należy uznać, że żądanie nie miało podstaw prawnych. Zgodnie z przepisem art. 140 ust 2 pkt 1) ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U z 2016 r., poz. 1131), organem właściwym w sprawie wydobywania kopalin bez zezwolenia jest Okręgowy Urząd Górniczy w Warszawie. Starosta Ciechanowski pismem z dnia 10 listopad 2016 r. poinformował o tym skarżącego, podając szczegółowy adres organu.

Zgodnie z przepisem art. 19 kpa organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Zajęcie stanowiska w kwestii zastrzeżonej przez przepis prawa materialnego dla innego organu nosiłoby znamiona rażącego naruszenia prawa. Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że w dokumentacji Starostwa Powiatowego w Ciechanowie nie ma dowodów na wydobywanie bez zezwolenia kopalin w Cichawach. Skarżący też takich dowodów nie przedstawił, ograniczając się do zarzutów. Jeśli takie dowody posiada, powinien je dostarczyć właściwemu organowi.

Mając powyższe na względzie skarga jest bezzasadna.

W zakresie drugiego zarzutu skarżący podnosi, że Starosta Ciechanowski dopuścił się beczynności w sprawie wystąpienia „z tzw. roszczeniem niepełnym wobec właścicieli zabytkowego 7-hektarowego parku w Ślubowie gm. Sońsk”. Skarżący uważa, że obecni właściciele nieruchomości w Ślubowie odkupili ją od Skarbu Państwa „za 35 % wartości - pod warunkiem odbudowy 2 zabytkowych dworców”, „doprowadzili” do wykreślenia ich z rejestru zabytków „uzyskując na poczet remontu tych dworców 65 % bonifikaty od wartości”. Starosta Ciechanowski zdaniem skarżącego nie powinien „pozostawiać w pełnej bezkarności nabywców, którzy kosztem Skarbu Państwa i przy oczywistej się kosztem Skarbu Państwa”.

W zakresie drugiego zarzutu Rada Powiatu Ciechanowskiego zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4) w zw. z pkt 2) ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, nie jest organem właściwym w sprawie. Wymieniony przepis stanowi, że w sprawach rozpatrywania skarg na działalność Starosty właściwa jest rada powiatu, z wyłączeniem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej – gdzie organem właściwym jest wojewoda lub organ wyższego stopnia.

Zgodnie z przepisem art. 11 ust 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U z 2015 r., poz. 1774 ze zm.) z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z samej ustawy oraz odrębnych ustaw, organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

Przepis art. 9a wymienionej ustawy stanowi, że organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ustawie, rozstrzyganych w drodze decyzji przez starostę wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, jest wojewoda. W tej sprawie organem właściwym jest Wojewoda Mazowiecki, któremu należy przekazać skargę do rozpatrzenia według właściwości wraz z informacją o stanie faktycznym i prawnym sprawy, dokumentacją oraz uchwałą Rady Powiatu Ciechanowskiego z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie udzielenia Rzecznikowi Dyscypliny Finansów Publicznych właściwemu w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Odwoławczą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie, informacji w trybie art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 168 ze zm.) w sprawie sygn. akt DF-RI.502.1.17.2016, która zostanie podjęta w związku z zarzutem naruszenia przez Starostę Ciechanowskiego dyscypliny finansów publicznych w sprawie, której stan faktyczny jest podstawą niniejszej skargi.

Mając na względzie powyższe rada Powiatu Ciechanowskiego uznaje swoją niewłaściwość w sprawie skargi na bezczynność Starosty Ciechanowskiego w sprawie wystąpienia „z tzw. roszczeniem niepełnym wobec właścicieli zabytkowego 7-hektarowego parku w Ślubowie gm. Sońsk” i przekazuje skargę w tej części Wojewodzie Mazowieckiemu.

Pouczenie:

Zgodnie z przepisem art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia. Została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiedni adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

STAROSTA

Sławomir Morawski